

Title :	๒ ปี โสณน้อย มาดอน ชัยคุณไทยงาน โสณน้อยตัวเขียน
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	หนังสือโอวาทให้เด็กวัดราชโอรส
Date :	จัดพิมพ์ครั้งที่ 20 ราชบุรณ ๓.๙. ๒๕๖๑ หน้า ๑๖

อย่างไร” จรูญพรตั้งคำถาม และว่า นักเขียนอายุ 50-70 ปีหลายคนไปพูดในสื่อต่างๆ เป็นคำพูดที่เต็มไปด้วยความขัดแย้ง ซึ่งไปปรากฏในงานเขียน นักเขียนขัดแย้งเพราะว่าสังคมขัดแย้ง

จรูญพรบอกว่า ในฐานะนักวิจารณ์ เห็นว่างานวรรณกรรมที่ออกมาช่วงนี้สุดโต่ง ไม่รื่นรมย์แล้ว ยิ่งไร้สาระด้วย หลังๆ นิยายก็เครียด ทำให้หนังสือที่เป็นละครเป็นที่นิยม เพราะอ่านสนุก ไม่ต้องคิดอะไร ยุคหนึ่งนักเขียนใจกว้าง ไม่รู้ว่าจะคิดถูกหรือเปล่านั้นมองว่านักเขียนทุกวันนี้ใจแคบลง มองว่าไม่มีที่หนทางที่ถูกต้อง

“ยุคหนึ่งอ่านงานของโชติช่วง นาดอน เห็นภาพเขาเป็นนักพรตเต่า อยู่ในป่ากับต้นไม้ ก้อนหิน วันๆ ร่ำราชมองต้นไม้ เห็นภาพอย่างนั้นจริงๆ แต่เมื่อได้รู้จักจะรู้ว่ามียุคสมัยในความเป็นโชติช่วง นาดอน ไม่ใช่ซีเรียสตลอดเวลา แต่ยังมีด้านที่รื่นรมย์ ด้านหนึ่งสนใจศิลปะ ด้านหนึ่งสนใจประวัติศาสตร์ มีความกลมกล่อม ทุกครั้งที่เจอจะพบอะไรใหม่ๆ ส่วนความรู้ที่ถ่ายทอดออกมาเป็นประโยชน์กับสังคมมาก” จรูญพรกล่าว แล้วหยิบหนังสือเล่มโปรด “กวีชีวิต ชีวิตกวี” ของโชติช่วง นาดอน ขึ้นมา และอธิบายว่า เป็นหนังสือที่มีมิติ เป็นความยากย้อนที่สอนอะไรได้ กวีหลายบทจากเรื่องจริง มีความง่าย ความลึก อ่านแล้วรู้สึกสัมผัสได้กับความเป็นทองแถม

“นี่แหละคือกวีที่แท้จริง” อีกคนที่ยืนยันว่า ทองแถม นาดอน มีความเป็นเด็กคือ ชัยชนันท์ สันติเดช แฟนพันธุ์แท้สามก๊ก

“ตอนนั้นไปสำรวจแม่น้ำในจินตนาการได้ มีทองแถมไปด้วย เราขับรถไปในหมู่บ้านซึ่งไกลมาก ถึงแม้ต้องเดินอีก 10 กิโลเมตร เส้นทางรก้างไม่รู้ว่าจะเดินไปจะเจอกับอะไร เดินจนฟ้าเริ่มมืด ทองแถมก็อายุเท่านี้ แต่สายตาท่านมีความมุ่งมั่นจะเข้าไปหาแม่น้ำให้เจอ เป็นคนที่มีความอยากรู้เป็นเด็กตลอดเวลา”

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากงานของ ทองแถม คือการมีมุมมองต่อทุกเรื่อง รู้จักคิด แต่สุดท้ายก็ปล่อยวาง ซึ่งเหนือกว่าวิชาความรู้ในตำราเล่มไหนๆ

“สิ่งยืนยันหนึ่งว่า อ.ทองแถมเป็นคนปล่อยวาง คือตัวละครในเรื่องสามก๊กที่ท่านชอบที่สุด เป็นเพื่อนก๊วนกินเหล้าของขงเบ้ง 2-3 คน ชื่อโจ๊ะก่ง หงวน และมีขุยเบ้งอยู่ด้วย โผล่มาฉากเดียว ตอนที่เล่าปีกับเตียวหุยจะไปหาขงเบ้งเพื่อเชิญมาทำการใหญ่ เล่าปีกับเตียวหุยจึงชวน 2-3 คนนี้ไปทำการใหญ่ด้วย แต่ถูกปฏิเสธอย่างไม่ไยดี ว่าเราเป็นคนบ้านนอก ไม่สนใจความเป็นไปของบ้านเมือง แล้วก็กินเหล้าต่อ” ชัยชนันท์อธิบาย

เป็นคำอธิบายที่ทำให้ทุกคนที่ร่วมงานยิ้มและหัวเราะไปพร้อมกัน รวมถึงทองแถม นาดอน ด้วย วงสนทนาจบลง แต่งานยังไม่จบ

นักเขียนเจ้าของวันเกิดกล่าวขอบคุณอย่างตื้นตัน ก่อนที่ผองเพื่อนจะขึ้นเวที จับไมค์แสดงความยินดี อาทิ ดนตรีคารวะทองแถม “เพลงถนนสายทรงง” สุนทรภะพิเศษโดยอัศศิริ ธรรมโชติ ศิลปินแห่งชาติ, สุเทพ วงศ์กำแหง, สุรินทร์ ภาคศิริ ฯลฯ ถ้าเปรียบชีวิตและแนวคิดของทองแถม นาดอน เป็นหนังสือสักเล่ม คงเป็นหนังสือทรงคุณค่าที่ทุกคนต้องหามาครอบครอง

กฤตยา เชื่อมวราศาสตร์

สุเทพ วงศ์กำแหง มาร่วมแสดงความยินดีกับทองแถม นาดอน

เพื่อน-มิตร ทองแถม